ciam, sed cogitavi hoc mihi uti- |de
quis ipse est magis humilitatem
respexi, ut Magistro Cunrado obe- |de \m]c
dienciam voverem, qui in hac vita |.
nichil possidebat, mendicus |.
vivens et nullam prorsus conso- |.
lacionem habens. Dixit eciam |tre.
quod magistrum Conradum, quem \cu |.
loco Christi patrem elegerat, plu- \c |de
rimum timere consueverat, ita |.
ut diceret: Si hominem morta-
lem tantum timeo, quantum |. T.
Deus omnipotens timendus est, qui \d |. + : oṗs
est dominus et iudex omnium.
Dixit eciam eadem Yrmingardis, \y |de
quod magister Cunradus quando- \c
que mandaverit beate Elysabeth, \e |de
ut veniret Aldenburg, volens habe- \a |. aldenburg
re consilium, ut eam in recluso- \c |.
rio poneret. Et petebant domine
claustrales ab eodem magistro
Cunrado, ut beate Elyzabeth lice- \c]e
ret intrare claustrum ipsasque
visitare. Et respondit Magister \m
Cunradus: Intret si vult, bene credens \c |. V. Tde
quod non intraret. Sed illa putans)tre.
se habere licenciam claustrum in-
travit, sorores visitans. Quod ma- |.
gister Cunradus intelligens et ex- \c
communicatam judicans, eam |.
citius evocavit et librum prepa- |.
ratum ei exhibens quesivit si vellet
stare mandatis et hoc iurare prop- |.
ter excommunicacionem quam
incurrerat claustrum intrando V V.
Et consensit ei. Simile factum est | S
cum sorore Yrmingarde, licet \y |.
claustrum non intrasset, sed |de